

גד א מיי פ"ח מהלכת
חולל ומיקח הלכה [א]
ב ג סמך עשין על תושב"ע
ח"מ סימן שפ"ט ס"ק ב:
גה ב מיי פ"ה מהל'
מלכס הלכה ג:

תורה אור השלם

1. וילקחתם אגדת אוזב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעיתם אל הפשוטף ואל שתי המדות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
2. לך עמי בא בדרךך בין וסגר דלתך בערך חבי כמעט רגע עד יקבר ועם: ישעיהו כו כ מוחץ תשבל הרב ומחזיקים אימה גם בחור גם בחולה יזנע עם איש שבה: דברים לב כה
3. כי עלה מות בחלוניו בא בארמנותינו להקבית עלול מחוץ בחזיתם מרחבות: ירמיהו יב כ ויהי רעב בארץ ויבד אברם מצרומה לגור שם כי כבד הרעב בארץ:
4. אמרנו נבואה העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לבו ונפלה אל מנה ארם אם יחזנו נתיח ואם ימייחנו ומתנו: מלכים ב ז ד כי תצא אש ומצצה קצים ונאכל גידש או הקמח או השרד שלם ישלם המבוער את הבעיר: שמוט כב ה פלה ? את קמתו שפר חיון אפו וצת אש בציון ותאכל יסודותיה: איכה ד יא
5. ואני אהיה לה נאם ? וחומת אש סביב ולקבדו אהיה בתוך:
6. ויתאזה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשערי ויבקעו שלשת הנגרים במקנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם וישף אתם לוי: שמואל ב כג טו-טז
7. חבל ישיב רשע וזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יקחה לא נמות: יחזקאל לג טו
8. ואחזרו שפא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השרד מולאה ערשים והדם נס מפני פלשתים:
9. שמואל ב כג יא בפת דמים והפלשתים נאספו שם למלקמה ותהי חלקת השרד מלאה עשורים והדם נס מפני פלשתים:
10. דברי הימים א יא יג ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויק את פלשתים ועש ? השועה גדולה: שמואל ב כג יב

לעולם יכנס אדם בכי טוב. מדקדק ר"מ מדמקדים כניסה לציאה דבנכנס מעיר אחרת איירי מדיליף צריש פסחים (דף ד. ו. ע"ס) מנצרהס למפרע סגי לזרו מזות דכתיב וישכס אצרהס בצקר ולמלא משוס כי טוב הוא דלא השכים אלל ודאי מצינו לא שייך למימר שילל צבי

טוב שמכיר המוקדים והפחמים ואל"ג דהכל מייתי קרל ואתם לא תללו איש מפתח ביתו עד בקר משמע דמצינו נמי מיירי יש לומר דכיון דהוא סכנתא חשיב כמו לעיר אחרת ובפ"ק דתענית (דף י:) מייתי קרל דהצקר לור ור"י אומר דאין לדקדק צוה דלזרמיה דגמרא צבי צפרק צמה מדליקין (שג"ח דף ל"ד) בין השמשות כהרף עין זה נכנס זה יולל וצפרק עושין פסין (עירובין דף כ"א.) נמי אמרינן אצל אלס מטפס ועולה מטפס ויורד והא דיליף מישכס אצרהס בצקר שפיר יליף למשוס כי טוב לא היה לרייך לאתרי כיון דלול לצרכי מזוה דשלומי מזוה אין מוקין':

שמלאך המות מפקיד שם בל"ו. * לא גרסינן שנאמר למכמש יפקיד כליו דגזי עשרה מסעות של סמכריצ כתיב האי קרל (בישעיה י) צל על עית עבר צמגרון למכמש יפקיד כליו: **מהו דהציץ עצמו בממון חברו.** איבעיא ליה אי מייצ לשלם

כשהלל עצמו מפני פקוח נפש: **דלא שביק דהו אהלוף.** צמרייהו כתיב ויולה של שערים שלא נטלוה ע"מ לשלם עדשים ושל עדשים שלא לקחוה ממי שזכה בה:

ת"ר דבר בעיר אל יכנס אדם אל יכנס אדם דלא קרו ביה דרדקי ולא מצלו ביה עשרה ת"ר כלבים בוכים מלאך המות בא לעיר כלבים משחקים אליהו הנביא בא לעיר וה"מ דלית בהו נקבה: יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא מר א"ל לימא מר שמעתתא ומר א"ל לימא מר אגדתא פתח למימר אגדתא ולא שביק מר פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה לאדם שיש לו שתי נשים אחת ילדה ואחת זקניה ילדה מלקטת לו שחורות נמצא קרח מכאן ומכאן אמר להן אי הכי א"מא לכו מלתא דשויה לתרוייכו כי תצא אש ומצאה קוצים תצא מעצמה שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערתי אני הצייתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה כחוכה שמעתתא פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו לומר לך אשו משום חציו: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשערי ויבקעו שלשת הנגרים במקנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם וישף אתם לוי: שמואל ב כג טו-טז

11. חבל ישיב רשע וזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יקחה לא נמות: יחזקאל לג טו

12. ואחזרו שפא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השרד מולאה ערשים והדם נס מפני פלשתים:

13. הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלקמה ותהי חלקת השרד מלאה עשורים והדם נס מפני פלשתים:

14. דברי הימים א יא יג ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויק את פלשתים ועש ? השועה גדולה: שמואל ב כג יב

כני טוב. צעוד חמה וזרחת ילין צמלון ולא ימתינ עד שמתשך ולצקר לא ישכים ללאת עד שיאיר. כי טוב לישנא מעליא האור כי טוב כלומר טוב הוא ללאת צו וליכנס צו מפני המזיקין והליסטיין: **חרב.** מרצו של מלאך המות: **אימה.** אימת מות של מלאך ולא בגלוי כל כך: **רחא.** דבר: **סכר כוי.** קמס חלונות: **אס אמרנו כו.** צאצבעה אנשים מזרועים: **דלינא ספק נפשות.** צמקוס שנגלה סס: **סא שמע.** וסיפיה דקרא ועמה לבו ונפלה אל מחנה ארס אס יחיונו נחיה וגו': **וה"מ דלית צה נקצה.** דהתם משוס נקצה הוא לעבדי: **דשויה למרויכו.** אגדתא ושמעתתא דצבר אחד ושניכס שזין צה שמתרלו ותפלו צה: **כי תלל מעלמה.** אמתו גרמנו לו שקלקלו והצטיח הקצ"ה לשלם כחילו הוא הצעירה: **פתח הכסוב בנוקי.** שהזיק ממונו דכתיב כי תלל משמע מעלמה שהדליק צתוך שלו והלכה ודלקה צתוך של מצירו: **וסיים בנוקי גופו.** שקראו מצעיר צידים: **משוס חליו.** מורק חן שמויק למרחוק דליהו גופיה עציד הכל נמי איהו גופיה עציד ונפקא מיניה למייצו צד' דצריס אס הווק צה אלס כדלמרינן צפ"צ (דף כ"ג): **אשר צשער.** סנהדרין זקני השער: **טמון צאש קמיבעיא ליה.** מעשה צל לפניו צמחנה ששרפו אנשיו גדיש של ישראל וננרך לשאול הלכה אס חייצין לשלם כלים הטמונים צמוכו כר' יהודה או פטורין כרצנן: **גדישן צשעורין סוו.** אקרא סמין דכתיב(ס) ותיי חלקת השדה מלאה שעורין: **מלך פורץ.** גדר שדה אחרים לעשות לו דרך ולאכולסין שלו דלמרי' צצ"צ (דף ק:) דרך המנך אין לה שיעור: **מלאה שעורים כו.** דצברי הימים: **מלאה עדשים.** צספר שמואל: **ויילנה.** שלא ישרפוה הואיל וססור להליל את עצמו צמנון חצירו: **ה"ג**

לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ת"ר דבר בעיר כנס רגליך שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ואומר לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך בערך ואומר צמחין תשכל חרב ומחדרים אימה מאי ואומר וכי תימא ה"מ בליליא אבל ביממא לא הא שמע לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך וכי תימא ה"מ [היכא] דליכא אימה מגואי אבל היכא דאיכא אימה מגואי כי נפיק יתיב ביני אינשי בצוותא בעלמא טפי מעלי ת"ש מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה אע"ג דמחדרים אימה מחוץ תשכל חרב רבא בעידן רתחא הוי סכר כוי דכתי' כי עלה מות בחלוניו ת"ר רעב בעיר פוז רגליך שנא' ויהי רעב בארץ ויורד אברם מצרימה [לגור] (ויג'ר) שם ואומר אם אמרנו נבא העיר והרעב בעיר ומתנו שם מאי ואומר וכי תימא ה"מ היכא דליכא ספק נפשות אבל היכא דאיכא ספק נפשות לא ת"ש לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ת"ר דבר בעיר אל יהלך אדם באמצע הדרך מפני שמלאך המות מהלך באמצע הדרכים דכיון דיהיבא ליה רשותא מסוגי להדיא שלום בעיר אל יהלך בצדי דרכים דכיון דלית ליה רשותא מחבי חבווי ומסוגי יחיד לבית הכנסת שמלאך המות מפקיד שם כליו וה"מ היכא דלא קרו ביה דרדקי ולא מצלו ביה עשרה ת"ר כלבים בוכים מלאך המות בא לעיר כלבים משחקים אליהו הנביא בא לעיר וה"מ דלית בהו נקבה: יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא מר א"ל לימא מר שמעתתא ומר א"ל לימא מר אגדתא פתח למימר אגדתא ולא שביק מר פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה לאדם שיש לו שתי נשים אחת ילדה ואחת זקניה ילדה מלקטת לו שחורות נמצא קרח מכאן ומכאן אמר להן אי הכי א"מא לכו מלתא דשויה לתרוייכו כי תצא אש ומצאה קוצים תצא מעצמה שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערתי אני הצייתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה כחוכה שמעתתא פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו לומר לך אשו משום חציו: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשערי ויבקעו שלשת הנגרים במקנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם וישף אתם לוי: שמואל ב כג טו-טז

11. חבל ישיב רשע וזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יקחה לא נמות: יחזקאל לג טו

12. ואחזרו שפא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השרד מולאה ערשים והדם נס מפני פלשתים:

13. הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלקמה ותהי חלקת השרד מלאה עשורים והדם נס מפני פלשתים:

14. דברי הימים א יא יג ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויק את פלשתים ועש ? השועה גדולה: שמואל ב כג יב

כני טוב. צעוד חמה וזרחת ילין צמלון ולא ימתינ עד שמתשך ולצקר לא ישכים ללאת עד שיאיר. כי טוב לישנא מעליא האור כי טוב כלומר טוב הוא ללאת צו וליכנס צו מפני המזיקין והליסטיין: **חרב.** מרצו של מלאך המות: **אימה.** אימת מות של מלאך ולא בגלוי כל כך: **רחא.** דבר: **סכר כוי.** קמס חלונות: **אס אמרנו כו.** צאצבעה אנשים מזרועים: **דלינא ספק נפשות.** צמקוס שנגלה סס: **סא שמע.** וסיפיה דקרא ועמה לבו ונפלה אל מחנה ארס אס יחיונו נחיה וגו': **וה"מ דלית צה נקצה.** דהתם משוס נקצה הוא לעבדי: **דשויה למרויכו.** אגדתא ושמעתתא דצבר אחד ושניכס שזין צה שמתרלו ותפלו צה: **כי תלל מעלמה.** אמתו גרמנו לו שקלקלו והצטיח הקצ"ה לשלם כחילו הוא הצעירה: **פתח הכסוב בנוקי.** שהזיק ממונו דכתיב כי תלל משמע מעלמה שהדליק צתוך שלו והלכה ודלקה צתוך של מצירו: **וסיים בנוקי גופו.** שקראו מצעיר צידים: **משוס חליו.** מורק חן שמויק למרחוק דליהו גופיה עציד הכל נמי איהו גופיה עציד ונפקא מיניה למייצו צד' דצריס אס הווק צה אלס כדלמרינן צפ"צ (דף כ"ג): **אשר צשער.** סנהדרין זקני השער: **טמון צאש קמיבעיא ליה.** מעשה צל לפניו צמחנה ששרפו אנשיו גדיש של ישראל וננרך לשאול הלכה אס חייצין לשלם כלים הטמונים צמוכו כר' יהודה או פטורין כרצנן: **גדישן צשעורין סוו.** אקרא סמין דכתיב(ס) ותיי חלקת השדה מלאה שעורין: **מלך פורץ.** גדר שדה אחרים לעשות לו דרך ולאכולסין שלו דלמרי' צצ"צ (דף ק:) דרך המנך אין לה שיעור: **מלאה שעורים כו.** דצברי הימים: **מלאה עדשים.** צספר שמואל: **ויילנה.** שלא ישרפוה הואיל וססור להליל את עצמו צמנון חצירו: **ה"ג**

לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ת"ר דבר בעיר כנס רגליך שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ואומר לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך בערך ואומר צמחין תשכל חרב ומחדרים אימה מאי ואומר וכי תימא ה"מ בליליא אבל ביממא לא הא שמע לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך וכי תימא ה"מ [היכא] דליכא אימה מגואי אבל היכא דאיכא אימה מגואי כי נפיק יתיב ביני אינשי בצוותא בעלמא טפי מעלי ת"ש מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה אע"ג דמחדרים אימה מחוץ תשכל חרב רבא בעידן רתחא הוי סכר כוי דכתי' כי עלה מות בחלוניו ת"ר רעב בעיר פוז רגליך שנא' ויהי רעב בארץ ויורד אברם מצרימה [לגור] (ויג'ר) שם ואומר אם אמרנו נבא העיר והרעב בעיר ומתנו שם מאי ואומר וכי תימא ה"מ היכא דליכא ספק נפשות אבל היכא דאיכא ספק נפשות לא ת"ש לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ת"ר דבר בעיר אל יהלך אדם באמצע הדרך מפני שמלאך המות מהלך באמצע הדרכים דכיון דיהיבא ליה רשותא מסוגי להדיא שלום בעיר אל יהלך בצדי דרכים דכיון דלית ליה רשותא מחבי חבווי ומסוגי יחיד לבית הכנסת שמלאך המות מפקיד שם כליו וה"מ היכא דלא קרו ביה דרדקי ולא מצלו ביה עשרה ת"ר כלבים בוכים מלאך המות בא לעיר כלבים משחקים אליהו הנביא בא לעיר וה"מ דלית בהו נקבה: יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא מר א"ל לימא מר שמעתתא ומר א"ל לימא מר אגדתא פתח למימר אגדתא ולא שביק מר פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה לאדם שיש לו שתי נשים אחת ילדה ואחת זקניה ילדה מלקטת לו שחורות נמצא קרח מכאן ומכאן אמר להן אי הכי א"מא לכו מלתא דשויה לתרוייכו כי תצא אש ומצאה קוצים תצא מעצמה שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערתי אני הצייתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה כחוכה שמעתתא פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו לומר לך אשו משום חציו: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשערי ויבקעו שלשת הנגרים במקנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם וישף אתם לוי: שמואל ב כג טו-טז

11. חבל ישיב רשע וזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יקחה לא נמות: יחזקאל לג טו

12. ואחזרו שפא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השרד מולאה ערשים והדם נס מפני פלשתים:

13. הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלקמה ותהי חלקת השרד מלאה עשורים והדם נס מפני פלשתים:

14. דברי הימים א יא יג ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויק את פלשתים ועש ? השועה גדולה: שמואל ב כג יב

כני טוב. צעוד חמה וזרחת ילין צמלון ולא ימתינ עד שמתשך ולצקר לא ישכים ללאת עד שיאיר. כי טוב לישנא מעליא האור כי טוב כלומר טוב הוא ללאת צו וליכנס צו מפני המזיקין והליסטיין: **חרב.** מרצו של מלאך המות: **אימה.** אימת מות של מלאך ולא בגלוי כל כך: **רחא.** דבר: **סכר כוי.** קמס חלונות: **אס אמרנו כו.** צאצבעה אנשים מזרועים: **דלינא ספק נפשות.** צמקוס שנגלה סס: **סא שמע.** וסיפיה דקרא ועמה לבו ונפלה אל מחנה ארס אס יחיונו נחיה וגו': **וה"מ דלית צה נקצה.** דהתם משוס נקצה הוא לעבדי: **דשויה למרויכו.** אגדתא ושמעתתא דצבר אחד ושניכס שזין צה שמתרלו ותפלו צה: **כי תלל מעלמה.** אמתו גרמנו לו שקלקלו והצטיח הקצ"ה לשלם כחילו הוא הצעירה: **פתח הכסוב בנוקי.** שהזיק ממונו דכתיב כי תלל משמע מעלמה שהדליק צתוך שלו והלכה ודלקה צתוך של מצירו: **וסיים בנוקי גופו.** שקראו מצעיר צידים: **משוס חליו.** מורק חן שמויק למרחוק דליהו גופיה עציד הכל נמי איהו גופיה עציד ונפקא מיניה למייצו צד' דצריס אס הווק צה אלס כדלמרינן צפ"צ (דף כ"ג): **אשר צשער.** סנהדרין זקני השער: **טמון צאש קמיבעיא ליה.** מעשה צל לפניו צמחנה ששרפו אנשיו גדיש של ישראל וננרך לשאול הלכה אס חייצין לשלם כלים הטמונים צמוכו כר' יהודה או פטורין כרצנן: **גדישן צשעורין סוו.** אקרא סמין דכתיב(ס) ותיי חלקת השדה מלאה שעורין: **מלך פורץ.** גדר שדה אחרים לעשות לו דרך ולאכולסין שלו דלמרי' צצ"צ (דף ק:) דרך המנך אין לה שיעור: **מלאה שעורים כו.** דצברי הימים: **מלאה עדשים.** צספר שמואל: **ויילנה.** שלא ישרפוה הואיל וססור להליל את עצמו צמנון חצירו: **ה"ג**

לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ת"ר דבר בעיר כנס רגליך שנאמר ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ואומר לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך בערך ואומר צמחין תשכל חרב ומחדרים אימה מאי ואומר וכי תימא ה"מ בליליא אבל ביממא לא הא שמע לך עמי בא בחדריך וסגור דלתוך וכי תימא ה"מ [היכא] דליכא אימה מגואי אבל היכא דאיכא אימה מגואי כי נפיק יתיב ביני אינשי בצוותא בעלמא טפי מעלי ת"ש מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה אע"ג דמחדרים אימה מחוץ תשכל חרב רבא בעידן רתחא הוי סכר כוי דכתי' כי עלה מות בחלוניו ת"ר רעב בעיר פוז רגליך שנא' ויהי רעב בארץ ויורד אברם מצרימה [לגור] (ויג'ר) שם ואומר אם אמרנו נבא העיר והרעב בעיר ומתנו שם מאי ואומר וכי תימא ה"מ היכא דליכא ספק נפשות אבל היכא דאיכא ספק נפשות לא ת"ש לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ת"ר דבר בעיר אל יהלך אדם באמצע הדרך מפני שמלאך המות מהלך באמצע הדרכים דכיון דיהיבא ליה רשותא מסוגי להדיא שלום בעיר אל יהלך בצדי דרכים דכיון דלית ליה רשותא מחבי חבווי ומסוגי יחיד לבית הכנסת שמלאך המות מפקיד שם כליו וה"מ היכא דלא קרו ביה דרדקי ולא מצלו ביה עשרה ת"ר כלבים בוכים מלאך המות בא לעיר כלבים משחקים אליהו הנביא בא לעיר וה"מ דלית בהו נקבה: יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא מר א"ל לימא מר שמעתתא ומר א"ל לימא מר אגדתא פתח למימר אגדתא ולא שביק מר פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה לאדם שיש לו שתי נשים אחת ילדה ואחת זקניה ילדה מלקטת לו שחורות נמצא קרח מכאן ומכאן אמר להן אי הכי א"מא לכו מלתא דשויה לתרוייכו כי תצא אש ומצאה קוצים תצא מעצמה שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערתי אני הצייתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה כחוכה שמעתתא פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו לומר לך אשו משום חציו: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשערי ויבקעו שלשת הנגרים במקנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם וישף אתם לוי: שמואל ב כג טו-טז

11. חבל ישיב רשע וזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יקחה לא נמות: יחזקאל לג טו

12. ואחזרו שפא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השרד מולאה ערשים והדם נס מפני פלשתים:

13. הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלקמה ותהי חלקת השרד מלאה עשורים והדם נס מפני פלשתים:

14. דברי הימים א יא יג ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויק את פלשתים ועש ? השועה גדולה: שמואל ב כג יב

א) פסחים ב. [וע"ש] מענית י: [וע"ש] ט) סנהדרין [ט.] א) לשיל כב: ד) [לקמן סא:]; ט) [לקמן קח:]; ז) צ"ב ק: סנהדרין כ: [וימות עו:]; ו) [לפני"ש מוס' גיטין סח. ד"ה וכתב כי דלע"פ] הפסוק לא נכמד עדין היו יודעין נחא ג"כ הכל ועי' סנהדרין פ"ג, א) (ד"ה"א יח, ט) וד"ה שאלמנא, ו) [פי' חוספות פסחים ב. ד"ה יכנס ומסופות יומא כה. ד"ה אמר ומולין אל: ד"ה מהכלא]

הגהות הב"ח
א) גבי דפלגמיס הווי וקא מביעיא:

גליון הש"ס
גבי' רבא בעידן רתחא. עיקר משנתו כע"ש סמון ק"ח שם מהו לישראל גיטין וכו'. עי' סנהדרין דף כ ע"ש מור"ה מלך: תוס' ד"ה שמלאך וכו' לא גרסי'. עי' בגן המלך שסוף משנת גינת ורד"ס סוף"י ו"ד אות סה:

מוסף אר"ם
לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב. מדקדק ר"מ מדמקדים כניסה לציאה דבנכנס מעיר אחרת איירי מדיליף צריש פסחים (דף ד. ו. ע"ס) מנצרהס למפרע סגי לזרו מזות דכתיב וישכס אצרהס בצקר ולמלא משוס כי טוב הוא דלא השכים אלל ודאי מצינו לא שייך למימר שילל צבי טוב שמכיר המוקדים והפחמים ואל"ג דהכל מייתי קרל ואתם לא תללו איש מפתח ביתו עד בקר משמע דמצינו נמי מיירי יש לומר דכיון דהוא סכנתא חשיב כמו לעיר אחרת ובפ"ק דתענית (דף י:) מייתי קרל דהצקר לור ור"י אומר דאין לדקדק צוה דלזרמיה דגמרא צבי צפרק צמה מדליקין (שג"ח דף ל"ד) בין השמשות כהרף עין זה נכנס זה יולל וצפרק עושין פסין (עירובין דף כ"א.) נמי אמרינן אצל אלס מטפס ועולה מטפס ויורד והא דיליף מישכס אצרהס בצקר שפיר יליף למשוס כי טוב לא היה לרייך לאתרי כיון דלול לצרכי מזוה דשלומי מזוה אין מוקין':

אלא